

Фундамент мого свідчення

Дженніфер Вівер

Коли мені було 16 років, до нашого дому прийшла одна моя подруга з місіонерами. Усього протягом місяця після першої зустрічі я отримала чіткі відповіді на всі свої запитання. Я відчувала, як Святий Дух засвідчує істинність послань про Відновлення. Це відрізнялося від усього, що я коли-небудь відчувала, і я знала, що все це істина.

Однак я відчувала відчуженість і протидію, як ніколи раніше у своєму житті. Я була самотня, стомлена і збентежена. Якщо я роблю все правильно, то чому ж виникає так багато труднощів? Я не могла зрозуміти, яким чином мої випробування могли бути мені на благо. Місіонери навчали, що треба поститися і молитися навіть під час

шкільних занять. Коли мені ставало зовсім нестерпно, я виливала своє серце і відразу ж відчувала втішення Духа.

Тиждень, коли я мала хреститися, був сповнений випробуваннями. Мій начальник сказав, що звільнить мене, якщо я не пропущу свого хрещення, аби когось підмінити на роботі. Зрештою я опинилася у лікарні з каменями у нирках, а мої батьки сказали, що я більше не можу жити в нашому домі. З огляду на всі події, які я не могла контролювати, єдине, що мені залишалося—звернутися до Господа.

Кожне з тих випробувань *дійсно* перетворилося на благо для мене. Всі вони допомогли мені засвоїти євангельське вчення, яке стало міцним фундаментом мого свідчення.

Автор живе в штаті Аїдахо, США.

ДІТЯМ

Він скерує нас додому

Коли ми наслідуємо приклад Ісуса Христа, це можна порівняти з просуванням прямою дорогою, яка веде до Нього! Ми можемо відчувати безпеку і щастя, так само, як літак, що благополучно приземляється на злітно-посадковій смугі. Проведи літак через лабіринт назад до злітно-посадкової смуги!

